

[Tillisch.]

Begrundelse.

Efter fremskridtspartiets opfattelse bør danske importører købe, hvor varerne er billigst. Vi mener i øvrigt også på denne måde at yde den bedste og rigtigste form for bistand til udviklingslandene.

Handelsminister *Nyboe Andersens* svar (19. juni 1974):

I tilknytning til Politikens artikel vil jeg gerne anføre følgende:

Ved Danmarks indtræden i EF påtog man sig forpligtelse til at indtræde i de af EF med tredjelande indgåede aftaler.

Inden for tekstilområdet havde EF i 1973 aftaler i henhold til GATTs bomuldstekstilarrangement med følgende lande om, at disse lande skulle begrænse eksporten af bomuldstekstiler:

Indien, Pakistan, Egypten, Jugoslavien, Taiwan, Sydkorea, Japan og Hong Kong.

De af Danmark før indtrædelsen i EF indgåede aftaler med Japan, Hong Kong, Sydkorea, Singapore og Malaysia kunne opretholdes i 1973, og EFs aftaler blev alene gyldige for importen fra Indien, Pakistan, Egypten, Jugoslavien og Taiwan, med hvilke lande Danmark ikke havde bilaterale aftaler.

Efter lang tids forudgående forhandlinger i GATT mellem eksportør- og importørlandene blev der den 20. december 1973 indgået en aftale (multifiberarrangementet), der har gyldighed i 4 år, og som omfatter alle arter tekstiler (bomuld, kunstfibre, nylon etc. og uld). På basis af dette multifiberarrangement agter EF at tage forhandling med en række lande om begrænsning af eksporten af tekstilvarer til EF-området. Sagen har været forelagt folketingets markedsudvalg ved notat af 27. marts 1974.

Der foregår for tiden i en af EF-Rådet nedsat arbejdsgruppe drøftelser mellem EF-Kommissionen og medlemslandene, dels om hvilke lande der bør indgås aftaler med, dels hvilke varearter man vil anmode de enkelte aftalelande om at henlægge under eksportbegrænsning, samt om, hvilke kvoter for eksporten der skal aftales med de enkelte lande og om disse kvoters interne fordeling mellem medlemslandene.

Dette spørgsmål har jeg berørt i mit

mundtlige svar på spørgsmål nr. 263 fra hr. Freddy Madsen.

Ved drøftelserne i Bryssel må man forudse, at der fra de andre medlemslandes side vil blive fremsat ønske om visse begrænsninger i eksporten af tekstilvarer til EF-området for at imødegå en kritisk udvikling i produktion og beskæftigelse inden for tekstilsektoren. I overensstemmelse med regeringens almindelige synspunkter vil man fra dansk side tilstræbe et forhandlingsresultat, der ikke tilsidesætter danske forbrugeres interesser.

Folketingets markedsudvalg vil på sædvanlig måde blive holdt underrettet om de af EF med de forskellige tredjelande indgåede aftaler.

Af *K. B. Andersen* (S) til udenrigsministeren (14. juni 1974):

„Hvilke oplysninger kan ministeren give om den i Berlingske Tidende af 14. juni omtalte henvendelse fra FN til den danske regering med meddelelse om, at det danske firma Maersk Air kræver FN's sikkerhedsråds sanktioner mod Rhodesia ved at foretage pengeoverførsler til Rhodesia, hvorved også dansk lovgivning overtrædes — en henvendelse, udenrigsministeren ikke har orienteret folketingets udenrigsudvalg om?“ (Spn. nr. 294).

Udenrigsminister *Guldbergs* svar (21. juni 1974)

I en note af 13. maj 1974 har FN's generalsekretær efter anmodning fra sikkerhedsrådets udvalg til overvågelse af efterlevelsen af sanktionerne mod Sydrhodesia henledt regeringens opmærksomhed på, at det af en af luftfartsorganisationen International Air Transport Association (IATA) udgiven fortegnelse fremgår, at det danske luftfartsselskab „Maersk Air“'s deltagelse i IATAs Interline Traffic Agreements — disse aftaler indebærer, at et deltagerselskab accepterer de af de øvrige deltagere udstedte billetter og fragtbreve; afregning foregår periodisk gennem en af IATA etableret clearing-central — også er udstrakt til at omfatte det sydrhodesiske luftfartsselskab Air Rhodesia. Med henvisning til, at § 6 i resolution nr. 253, vedtaget af FN's sikkerhedsråd den 29.